

# Zihnimin Bağlantıları

– Tuna M.Yaşar · 20 Ekim 2021

Saat sabahın dokuzuydu. Uykulu gözlerini açtı. Aklına yapacağı işler geldi. “Bugün ne çok işim var. İyi ki beklediğim gün geldi. Ne zordu bugünü beklemek.” Diye söylendi. Bugün dağa tırmanış yapacaktı. Kahvaltısını etmeliydi.

Kısa sürede temizliğini yapıp kahvaltıya oturdu.

Afrikalı kadın “Çayınızı istemeden çok sıcak yaptım. Biraz soğumasını beklerseniz iyi olur.”

Kürşat “Yok Naima çayı yavaş içerim biter.” Kürşat ekmeğine yağ sürdü, üzerine de reçel.

“Bugün dağa çıkacağım, haberin olsun. Yapamadığım şeyi orada yapacağım. Sana sadece ipucu vereceğim. Gizlilik şart. İpucum binadan yayılan ışık.”

Naima “Başınıza bir şey gelmesin. Bence sırrınızı açıklayın. İpucu ile yetinmeyin. Yardıma filan ihtiyacınız olabilir..”

Kürşat “Yok yok, o kadar tehlikeli değil. Sırrım biraz karanlık o kadar. İkinci ipucunu da vermiş oldum. Bulursan tabi.”

Naima “Karanlıkta bir şey mi yapacaksınız. Çevremizde bir kaç aileden başka kimse yok. Dağ başında yalnız ne yapabilirsiniz ki?”

Kürşat “İşin esprisi de orada. Yalnızlıktan zarar gelmez. Bütün başarım sessizlik ve karanlıktan oluşuyor. Tek fark diğer taraftan ses çıkan ve karanlıktan parlayan bir işle uğraşacağım.”

Kürşat son lokmasını da ağzına atıp masadan kalktı. Odasına geçip hazırlandı. Evden dışarıya adım atarken “Ya Allah.” Dedi. Karşılaşacağı öyle şeylerdi ki sevinçten içi içine sığmıyordu. Uzun bir süre bu anı beklemişti.

Elinde ağaç dalından yapılmış çomakla ilerledi. Irmağın kenarına geldi. Çantasını sırtından indirip içinden toz dolu poşeti çıkardı. Poşeti açıp içinden bir avuç dolusu toz aldı. Tozu ırmağa serpti. O an karşı kıyıya kadar akan derenin içinde sudan dönüşmüş taştan bir yürüyüş alanı oluştu.

Kürşat malzemelerini sırtlayıp taş zeminin üzerinden karşı kıyıya geçti. Bir kaç ağaç topluluğunu da geçip dağa tırmanmaya başladı.

Dik yokuşu tırmanırken zorlanınca durdu. Çantasından bu sefer anti yerçekimi ayakkabılarını giydi. Sonra aşağıda kalan yerleşim alanlarına dürbünü ile baktı. Hiç bir hareketlilik yoktu.

Kürşat “Şükür kimse görmeyecek. Canım pahasına sırrımı koruyacağım. Naima olmasa daha rahat edecektim. Ama endişeye gerek yok. Sahip olduklarım form da değiştirebiliyor. Bardağım kaşık, bıçağım çatal oluyor. Zavallı Naima çantamda çatal bıçağın ne aradığını bir türlü çözemedi.” Diye söylendi.

Menzile yaklaşmıştı. Aradan geçen saatlerle güneş batmıştı. Kürşat önünü görmek için sol elini yürüdüğü yola tuttu. Elinden çıkan ışık yeşil renkteydi ve yolunu gayet güzel ışıtyordu. Bir süre böyle gitti.

Dağın arkasına geçmişti. Oraya önceden açtığı oyuğun içine girdi. Oyuk küçüktü ama içine girilince bir mağara görünümündeydi. Kamufle için böyle yapmıştı.

Kürşat mağara duvarında ki el işareti olan yere elini koydu. Kaya duvarı hafifledi ve şeffaflaştı. Kürşat

açılan yerden içeriye girdi. “İşte benim otuz bin yıllık cihazlarım. Sizlere sahip olmak ne büyük mutluluk. Ben sizle varım. Yeni bir insan türüyüm. Ey Hızır özel ömre senin sayende ulaştım. Senden önce vardım ama içtiğim abı hayat bana insanlar gibi davranmamı, onlara benzememi sağladı.” Dedi.

Önünde açılan ekrana baktı. Türkiye’de ki kadın cinayetleri raporunu okudu. “Yarın güzel bir gün olacak. Çünkü birini daha kurtaracağım. Kurtardıklarımın canıma can katacağım. Özel ömrümün kilometre taşları sizsiniz.” Dedi.

Cihazla kalabalık bir şehre giriş yaptı. Kadın kocasına bağırıp duruyordu. Eline geçeni kocasına fırlatıyordu. Kürşat cihazında kadının beyninde ki E5F nöronuna kamanku ışını yolladı. O nöron parçacığını yerinden çıkarıp cihazına ışınladı.

Yüklemeyi hızlı yapmalıydı. Cihazın içinde nöron parçacığına çantasından çıkardığı sıvıdan zerke etti. İnsanların henüz bu teknolojiye ulaşmamış olmasına seviniyordu. Çünkü bilginin insanı geri dönülemez bir reaksiyona soktuğunu biliyordu.

Nöron parçacığından geriye kalan atık enerjiyi temizleyince “Nöron hamurumuz mayalandı. Yerine dönmeye hazır.” Dedi. Ve hala bağırıp çağıran kadına parçacığı çıktığı yere ışınladı. Parçacığın etkisi hemen görüldü.

Koca karısına “Bugün seninle kavga etmeyeceğim. Eğer bana mayalı ekme yaparsan seni bağışlayacağım.” Dedi.

Kadın bir süre sustu, düşünür gibi yaptı. “Eğer bir daha bana yalan söylersen evi terk ederim. Bıktım senin üzerinde ki kadın parfümü kokularından.” Dedi.

Koca “İnan ki karakola sorgulamak için hayat kadını getirdik. Soruşturma sonrası kadın bize kendi parfümünden sıktı. Kadın oradaki polislerin hepsine sıktı. Ben istemedim. Bir kaç defa kadına bunu söyledim. Kadın parfüm sıkma ısrar edince mecbur kaldım izin verdim.”

Kadın “Sizin komiseriniz yok mu. Ne bu karakolda ki laubaliliğiniz.” Koca sustu ve iş tatlıya bağlandı. Kürşat için iş henüz bitmiş değildi. Kadının E5F nöronundan geriye kalan sıvı enerjisini özel bir yer olan bir santim çapındaki kutucuğun içine yerleştirdi. Sonra kutucuğu kamanku ışınının altına koydu. Kutucuk bu ışının altında sabaha kadar bekleyecekti. Ta ki kavga eden kadının zihni bu kutucuktan geriye çekilene kadar. Çünkü kadının zihninde bir parçacık çekmişti ve düşünce hatları hala kutunun içinde ki enerjideydi.

Saat gece üçe doğruydı. Kürşat cihazın bib sesi ile uyandı. Cihazına bakınca kadının kutucukta ki zihin bağlantılarının geri çekildiğini gördü. Bu erken bir evreydi. Olsun sonunda bu gerçekleşmişti. Aksi halde kadında ki bağlantı ile kutucuk ters etkileşim yapabilir kadın, yeniden kavgaya başlayabilirdi.

Kürşat cihazlarına öyle hayran oldu ki birden aklına şimşek çaktı. Fazla sevinmenin kadının zihin hatlarını geri çağırabileceğini hatırladı. O an tamamen mağaradan çıkması gerekiyordu. Süreci evinden de izleyebilirdi. Mağarada ki bütün cihazları nötr hale getirdi. Sırt çantasını alıp mağaradan çıktı. Gecenin karanlığına dert derman sol elini tekrar yola tuttu. Dağdan yokuş inerken gece görüş gözlüğünü de takmıştı. Evinin bulunduğu yerde trafik yoktu. İnsanlarda uyumuş olmalıydı. Ama evin afacanları her an kendisini görebilirlerdi. O yüzden inerken biraz hızlandı.

Zorlu bir inişten sonra ırmağı yine aynı şekilde geçti. Irmağa toz attı. Akan su sert zemine dönüştü. Üzerinde yürüyerek karşı kıyıya geçti.

Naima mesai saatinde değildi. Görevi saat on yedide bitmişti. Naima şehir merkezinde kalıyordu. Eve yolcu servisi ile gidip geliyordu. Kürşat evinin kapısını açınca zihnine mağaradan bir sinyal geldi. Hemen çantasını açtı. Tabaęa dönüşmüş cihazın eski haline getirdi.

Kavga eden kadının evi terk ettiğini gördü. "Ne oluyor bu insanlara. Psikiyatriye ihanet bu. Kadını kusuz şekilde tedavi ettim. Beklediğim bu muydu. Evet doğru. Bu durumlarda kadının ilaçta kullanması gerekir. İnsana benzemenin zaaflarından biri de unutmak." Diye söylendi.

Kadına ilaca başlamayı ikna edecek verileri nöron parçacığına yüklediğini biliyordu. Cihazında kadının buna yatkın olduğunu gördü. Deęilse bu süreç kadını içine kavga ile çekecekti.

Kürşat buzdolabında Naima'nın yaptığı kekleri çıkardı. Su ile kekten yemeye başladı. En sevdiği yöntemdi bu. "Suda mideye gidiyor, kete. Çayın sadece rengi var. Hepsi midede çorba oluyor. Kolay beslenme gibisi yok. Ne derler, yemeği bulunca ye, dayağı bulunca kaç." Durdu düşündü. "İnsan olmak başka bir şey. İyi ki varsınız zihnimin bağlantıları." Dedi.

Tuna M. Yaşar.